

PRI RIEKE A JAZERE

ŁOPUSZNA - **Velo Dunajec** - Dębno - severný **breh Czorsztynského jazera** - Czorsztyn - **hrad Nedeca** - **južný breh jazera** - Fridman - Krempachy - **Cesta okolo Tatier** - Gronków - Ostrowsko - **ŁOPUSZNA**

49 km

390 m

PRI RIEKE A JAZERE

Dĺžka trasy: 49 km
Súčet stúpaní: 390 m
Súčet zjazdov: 390 m

Asfalt: 49 km
Štrk: 0 km
Terén: 0 km

Mimo premávky: 37 km
Vedľajšie cesty: 6 km
Hlavné cesty: 6 km

Jeden z povinných výletov. Ponúka to, čo má východné Podtatrie najkrajšie: jazdu po tichých brehoch Dunajca nádhernou cestou Velo Dunajec, okruh okolo Czorsztynského jazera, hrady Czorsztyn a Nedeca, panorámy Gorcov a Tatier, ale tiež zaujímavé pieninské skalné útvary na úseku Cesty okolo Tatier či stáročné drevené kostoly. Na celej trase musíme zdolať len jedno strmé stúpanie. Cesta v 3/4 prechádza mimo premávky vozidiel, vďaka čomu si ešte pohodlnejšie môžeme vychutnávať jazdu.

Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/15

Trasa začína v Łopusznej, neďaleko zaujímavej **historickej kúrie Tetmajerovcov** (etnografické múzeum a skanzen). Z dediny hneď vychádzame na **cestu Velo Dunajec²**, ktorá nás bude viesť ďalších 8 km pozdĺž Dunajca, raz ďalej, raz bližšie rieky. Obzvlášť podmanivý je úsek pred Harklowou, kde zo svahu môžeme pozorovať rieku a jej okolie pred vjazdom do starej podhalskej dediny.

V Dębne vychádzame cestou na vysokú hrádzu medzi Dunajcom a dedinou. Odtiaľto je dobrý výhľad na **drevený kostol sv. Michala archanjela**. Stojí za to zísť z hrádzu (musíme zniesť bicykel po schodoch) a prejsť ku kostolu – je to skvost drevenej architektúry zapísaný do zoznamu UNESCO. Bol postavený pred viac ako 500 rokmi, jeho interiér skrýva krásne nástenné maľby.

Za Dębnom prechádzame nepohodlných 800 m po úzkom moste a krajnici až k zákrute DOPRAVA vo výške zjazdu na Hubu. A odtiaľ sa už začína rozprávka... takmer 13 km po severnom brehu **Czorsztynského jazera³**, vo väčšine pri samotnej hladine vody. Je to pomerne nový krajinný prvok – výstavba vodného diela bola dokončená v roku 1997 – má rozlohu 11 km². Po stáročia, až do roku 1918, tadiaľ prechádzala hranica medzi Poľskom (potom Haličom) a Spišom, ktorý patril Uhorsku. Jedinečné čaro dodávajú jazero hory, ktoré ho obklopujú – na severe sú to Gorce a skalnaté Stredné Pieniny, na juhu sú to Spišské Pieniny a v diaľke sa črtajúce Tatry. Dorazíme k zrúcaninám hradu Czorsztyn⁴. Odtiaľ sa **preplavíme kompou/gondolou k hradu Nedzica**.

Vystupujeme pri hrade Nedeca, ktorý dávnejšie strážil brod cez Dunajec od uhorskej strany. Bolo to aj miesto stretnutí kráľov, podľa legiend sú dodnes niekde na hrade skryté poklady Inkov. Prípadná prehliadka hradu nám zaberie približne 2 hod.

Po výjazde z hradu Nedeca nás čaká ďalších 8 km **brehom jazera**⁵, teraz pôjdeme jeho južnou stranou s výhľadmi na Stredné Pieniny a Gorce. Jazda je trochu namáhavejšia, najmä vo Falštíne, kde musíme zdolať 100 m **stúpanie**¹. Cesta musela byť vytýčená takým spôsobom, aby obišla prírodnú rezerváciu Zelené Skalky na brehu jazera severovýchodne od Falštína.

Dorazíme do Fridmana, dediny, ktorú nebolo potrebné presídliť vďaka výstavbe bočnej hrádze (tento osud však postihol Maniowy nachádzajúce sa na opačnej strane). Nachádzame sa na **Spiši**, o čom svedčí **charakteristická zástavba**

dediny: vretenovité námestie v strede, historický murovaný biely kostol s charakteristickou atikou veže, ktorý je obklopený dvoma súbežnými radmi domov so stodolami v rovnobežnej línii za nimi (ul. Zastodolna). Typické pre toto okolie sú tiež nemecky znejúce názvy dedín – Fridman, Durštín, Krempachy a in. Z Fridmana ideme cestou pozdĺž kľukatého potoka (miestny nemecký názov Krempach, Krummbach – kľukatý potok) až dorazíme do... ďalšej spišskej dediny Krempachy s pekným kostolom na námestí v centre dediny. Odtiaľ pokračujeme po značkách Cesty okolo Tatier smerom k Nowému Targu. Pozdĺž hlavnej cesty dorazíme do Novej Belej – jedinej dediny na poľskom Spiši, ktorá leží na druhom brehu Bielej vody. V dedine sídli Spolok Slovákov v Poľsku, ktorí tu tvoria významnú menšinu.

Za obcou vychádzame Cestou okolo Tatier do polí: ideme lúkami s výhľadom na Gorce. Prechádzame popri bielej budove kaplnky sv. Márie Magdalény, v diaľke na ľavej strane sa začínajú črtať Tatry⁶. Obchádzame charakteristickú Cisowú Skalku, ktorá nám pripomína o blízkosti Pieninského bradlového pásma. Hneď za ňou sa dostávame na územie Gronkova, čím sa vraciame na Podhalie. Vedľajšou uličkou medzi budovami gazdovstiev prichádzame k hlavnej ceste, na ktorej odbočujeme doprava, na sever smerom k Ostrowsku. Pred nami dlhý štvorkilometrový rovný úsek

po krajnici nie veľmi frekventovanej cesty. Míňame niekoľko zaujímavých starých zrubových domov, ďalej našu pozornosť upútajú zalesnené Gorce, ktoré sa vypínajú pred nami. Prechádzame cez dedinu až k Dunajcu. Na jeho druhom brehu už nás čaká Velo Dunajec, po ktorom príjemne prejdeme až do Łopusznej, kde sa končí naša trasa.

4

5

6

